

Sygn. akt: III C 825/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 listopada 2015 roku

Sąd Rejonowy Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie w III Wydziale Cywilnym w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Szymon Stępień

Protokolant: Patrycja Frątczak

po rozpoznaniu w dniu 9 listopada 2015 roku w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa M. S.

przeciwko Towarzystwu (...) w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) w W. na rzecz powoda M. S. kwotę 3.720,94 zł (trzy tysiące siedemset dwadzieścia złotych dziewięćdziesiąt cztery grosze) z ustawowymi odsetkami:

-.

- od kwoty 3.474,94 zł (trzy tysiące czterysta siedemdziesiąt cztery złote dziewięćdziesiąt cztery grosze) od dnia 22 października 2010 roku do dnia zapłaty,
- od kwoty 246 zł (dwieście czterdzieści sześć złotych) od dnia 31 lipca 2013 do dnia zapłaty;

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie;

III. zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) w W. na rzecz powoda M. S. kwotę 963,30 zł (dziewięćset sześćdziesiąt trzy złote trzydzieści groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV. nakazuje pobrać od powoda M. S. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie kwotę 6,05 zł (sześć złotych pięć groszy) tytułem nieuiszczonych wydatków;

V. nakazuje pobrać od pozwanego Towarzystwa (...) w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie kwotę 16,35 zł (szesnaście złotych trzydzieści pięć groszy) tytułem nieuiszczonych wydatków.

Sygn. akt III 825/14

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 12 listopada 2015 roku

wydanego w postępowaniu zwykłym

Pozwem z dnia 16 grudnia 2013 roku powód M. S. zażądał zasądzenia od pozwanego Towarzystwa (...) w W. na swoją rzecz kwoty 5.100 złotych wraz z odsetkami oraz rozstrzygnięcia o kosztach procesu.

W uzasadnieniu podał, że dnia 21 września 2010 roku doszło do uszkodzenia należącego do niego pojazdu marki A. o nr rej. (...). Wartość szkody wyniosła 15.483,92 złotych, a przy uwzględnieniu amortyzacji: 9.520,80 złotych, przy czym pozwany zapłacił na jego rzecz kwotę 1.618,17 złotych brutto. Wskazał, że na skutek zaniżenia odszkodowania zlecił rzeczoznawcy sporządzenie wyceny kosztów naprawy, za co poniósł dodatkowo koszt w wysokości 246 złotych.

Nakazem zapłaty z dnia 26 lutego 2014 roku Sąd Rejonowy Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie orzekł o obowiązku zapłacenia przez pozwanego na rzecz powoda 5.100 złotych z odsetkami i kosztami procesu.

Powyższemu nakazowi zapłaty pozwany sprzeciwił się, zaskarżając go w całości, co doprowadziło do utratę jego mocy. W sprzeciwie zażądał oddalenia powództwa w całości i podniósł, że szkoda w majątku powoda została zlikwidowana w całości.

W toku procesu strony podtrzymały dotychczasowe twierdzenia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód M. S. zawarł z pozwanym Towarzystwem (...) w W. umowę ubezpieczenia autocasco pojazdu marki A. o nr rej. (...) w okresie od 21 kwietnia 2010 roku do dnia 20 kwietnia 2011 roku.

Okoliczność bezsporna, a nadto:

- polisa, k. 12;
- ogólne warunki ubezpieczenia, k. 16-25;

Dnia 21 września 2010 roku doszło do uszkodzenia tego pojazdu w zakresie szyby drzwi przednich prawych oraz kradzieży wyposażenia. Koszt usunięcia tych uszkodzeń wynosił 4.174,68 złotych netto i 5.093,11 złotych brutto. Tego samego dnia zgłosił pozwanemu szkodę.

Dowód:

- zgłoszenie szkody w pojeździe, k. 6-9 akt szkody;
- opinia biegłego, k. 98-112, 154-159;

Pozwany wypłacił na rzecz powoda kwotę 1.618,17 złotych brutto z tytułu likwidacji szkody z dnia 21 września 2010 roku.

Okoliczność bezsporna, a nadto:

- kosztorys, k. 13-15;

Powód zlecił rzeczoznawcom Akademii (...) w S. sporządzenie kalkulacji naprawy. Rzeczoznawca sporządził kalkulację, w której obliczył koszt naprawy pojazdu na 15.438,92 złotych brutto. Z tytułu sporządzenia ekspertyzy powód zapłacił rzeczoznawcy kwotę 246 złotych.

Okoliczność bezsporna, a nadto:

- paragon, k. 28;
- kalkulacja naprawy, k. 29-32;

Pismem z dnia 3 lipca 2013 roku powód wezwała pozwanego do zapłaty kwoty 8.148,63 złotych tytułem pełnego odszkodowania wraz z poniesionymi kosztami ekspertyzy. Pismem z dnia 26 sierpnia 2013 roku pozwany odmówił zapłaty.

Okoliczność bezsporna, a nadto:

- pismo z dnia 3.07.2013 r., k. 34-35;
- pełnomocnictwo, k. 33;
- pismo z dnia 26.08.2013 r., k. 36;

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się częściowo uzasadnione.

Podstawę żądania stanowiła dyspozycja wynikająca z art. 805 § 1 i 2 pkt 2) k.c., zgodnie z którym przez umowę ubezpieczenia zakład ubezpieczeń zobowiązuje się spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Świadczenie zakładu ubezpieczeń polega w szczególności na zapłacie określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku.

Mając na uwadze powyższe okoliczności powód winien był wykazać, że przysługuje mu wierzytelność wobec pozwanego, a także to, że nastąpił wypadek, który ze strony pozwanego rodził obowiązek zapłaty na jego rzecz odszkodowania, a także wysokość szkody.

W ocenie sądu powód okoliczności tece wykazał w części.

Bezsporne było to, że strony łączyła umowa ubezpieczenia auto-casco pojazdu marki A. o nr rej. (...) w okresie od 21 kwietnia 2010 roku do dnia 20 kwietnia 2011 roku. Nadto okoliczność ta wynika z polisy oraz ogólnych warunków ubezpieczenia. Z § 5 ogólnych warunków ubezpieczenia wynika, że ubezpieczenie to obejmowało szkody będące następstwem uszkodzenia, zniszczenia albo utraty: pojazdu, trwale zamontowanych części pojazdu i jego wyposażenia. Poza sporem pozostawało także to, że dnia 21 września 2010 roku doszło do uszkodzenia pojazdu. Z opinii biegłego wynikało, że uszkodzenie obejmowało szybę drzwi przednich prawych oraz kradzież wyposażenia pojazdu. Z opinii tej wynikało również, że koszt usunięcia uszkodzeń wynosi 4.174,68 złotych netto i 5.093,11 złotych brutto. W ocenie sądu opinia ta była jasna oraz logiczna. Co prawda pierwotnie biegły wskazał kwoty odpowiednio 2.756,05 złotych i 3.362,38 złotych, jednak wycena taka została sporządzona na skutek błędnego przyjęcia przez biegłego, że w pojeździe była zamontowane urządzenie radiowe typu (...) podczas gdy w rzeczywistości była to radionawigacja (...). Wyjaśniając opinię podczas rozprawy dnia 9 czerwca 2015 roku biegły stwierdził, że ustalenie takie nastąpiło na skutek odnalezienia w pojeździe kostki przyłączeniowej z 8 pinami, które nie pozwalają na zamontowanie urządzenia nawigacyjnego, lecz są wystarczające do montażu urządzenia fabrycznego. Niemniej jednak podczas tej rozprawy przyznał, że nie zauważył obok niej dodatkowej wiązki 12-pinowej, która służyła do zamontowania nawigacji. Biegły w związku z tym przedstawił wyliczenie przyjmując, że w pojeździe było zamontowane urządzenie (...), przez co koszt usunięcia uszkodzeń pojazdu wyniósł łącznie 5.093,11 złotych brutto. Pozwany nie kwestionował ani pierwotnej opinii biegłego, ani jej uzupełnienia podczas rozprawy dnia 9 czerwca 2015 roku.

Bezsporne było to, że z tytułu likwidacji szkody pozwany wypłacił powodowi odszkodowanie w łącznej wysokości 1.618,17 złotych. Kwota ta została przyznana przez powoda, a zatem nie wymagała dowodu. W takim stanie rzeczy pozwany winien dodatkowo zapłacić na rzecz powoda kwotę 3.474,894 złotych tytułem pełnej likwidacji szkody.

Powód wykazał również, że poniósł wydatek w postaci zapłaty za przeprowadzenie ekspertyzy przez rzeczoznawcę w wysokości 246 złotych. Z żadnego dowodu nie wynika, by powód dysponował wiedzą fachową, pozwalającą na ocenę prawidłowości sporządzonego przez pozwanego kosztorysu. Ponadto, jak się okazało, koszt usunięcia usterek był wyższy. W takim stanie rzeczy powierzenie biegłemu sporządzenie ekspertyzy należało uznać za zasadne, a zatem wartość odszkodowania winna być powiększona o wydatki na sporządzenie ekspertyzy. Wysokość wynagrodzenia

rzecznawcy nie była kwestionowana, a nadto wynika z przedstawionego przez powoda paragonu, którego pozwany nie kwestionował. W takim stanie rzeczy łączna wysokość roszczenia powoda wyniosła 3.720,94 złotych.

Mając na uwadze powyższego okoliczności powództwo należało uwzględnić, zasądzając od pozwanego na rzecz powoda kwotę 3.720,94 złotych, o czym sąd orzekł jak w pkt I sentencji. O roszczeniu odsetkowym orzeczono odpowiednio do treści art. 481 § 1 k.c. Zgodnie z treścią art. 817 § 1 k.c. ubezpieczyciel obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie trzydziestu dni, licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku. Bezsporne było to, że powód zawiadomił pozwanego o wypadku nie później niż dnia 21 września 2010 roku. W takim stanie rzeczy pozwany winien był spełnić swoje świadczenie do 21 października 2010 roku. Wobec tego roszczenie odsetkowe w odniesieniu do kosztów naprawy pojazdu za okres od 22 października 2010 roku było w pełni zasadne. W odniesieniu do kosztu sporządzenia prywatnej ekspertyzy powód wezwał pozwanego do zwrotu tego wydatku w piśmie z dnia 3 lipca 2013 roku, które zostało doręczone pozwanemu 23 lipca 2013 roku. W takim stanie rzeczy, zgodnie z treścią art. 455 k.c. pozwany winien był spełnić swoje świadczenie w terminie 7 dni, a zatem z dniem 31 lipca 2013 roku popadł w opóźnienie.

Zważywszy na to, że powód zgłosił wyższe żądanie od uzasadnionego, w pozostałym zakresie należało je oddalić, o czym orzeczono jak w pkt II sentencji.

O kosztach procesu orzeczono zgodnie z treścią art. 100 k.p.c. w zw. z art. 98 § 1 i 3 k.p.c. Skoro powód żądał zasądzenia od pozwanego kwoty 5.100 złotych, lecz żądanie to okazało się uzasadnione co do kwoty 3.720,94 złotych, przyjąć należało, że wygrał proces w 73%. Na poniesione przez niego koszty procesu składały się: opłata sądowa w wysokości 250 złotych, koszty zastępstwa procesowego w wysokości 1.200 złotych, opłata skarbową od udzielonego pełnomocnictwa w wysokości 17 złotych oraz zaliczka na poczet opinii biegłego w wysokości 500 złotych, a zatem łącznie 1.967 złotych. Zważywszy na zakres wygranej mógł żądać od pozwanego zwrotu 73% tej kwoty, a więc 1.435,91 złotych. Tymczasem na poniesione przez pozwanego koszty procesu składały się: koszty zastępstwa procesowego w wysokości 1.200 złotych, opłata skarbową od udzielonego pełnomocnictwa w wysokości 17 złotych oraz zaliczka na poczet opinii biegłego w wysokości 500 złotych. Zważywszy na zakres wygranej, pozwany mógł skutecznie żądać od powoda 27% tej kwoty, a więc 463,59 złotych. W takim stanie rzeczy sąd w pkt III sentencji zasądził od pozwanego na rzecz powoda różnicę w wysokości 963,30 złotych.

W zakresie nieuiszczonych w procesie wydatków przekraczających uiszczoną przez strony zaliczkę orzeczono w pkt IV i V sentencji. Koszt sporządzenia opinii wyniósł 1.022,40 złotych, a w zakresie przekraczającym zaliczkę: 22,40 złotych. Powód winien był ponieść ten koszt w 27%, a więc w wysokości 6,05 złotych, zaś pozwany w wysokości 16,35 złotych, co stanowi 73% tej kwoty.